

Informatiesheet Bloemenbuurt

De Bloemenbuurt in 2028
leefbaar en duurzaam

1
VAST AANSPEEKPUNT
IN DE WIJK

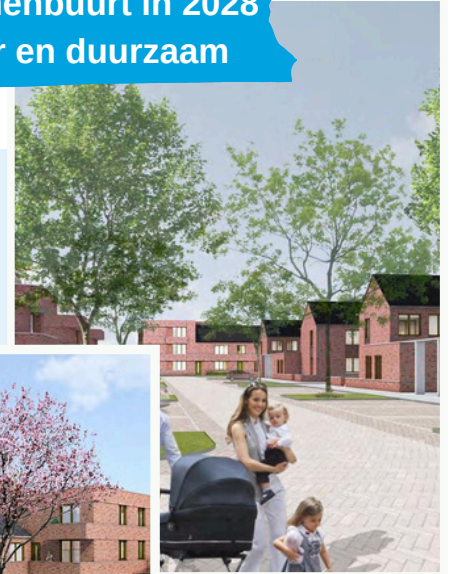

Welwonen voor de huidige bewoners

- TERUGKEERREGELING
- 99+ ZOEKJAREN
- VERHUISKOSTENVERGOEDING (SLOOPWONING)
- EXTRA TIJD VOOR HET ZOEKEN NAAR EEN NIEUWE WONING
- OP VERZOEK (FYSIEKE) HULP BIJ VERHUIZEN
- HULP MET VINDEN VAN NIEUWE WONING
- AANBIEDEN WISSELWONING / OPSLAG VAN SPULLEN
- ÉÉN MAAND GEEN DUBBELE HUUR
- VERVROEGEN TERMIJN VERHUISKOSTENVERGOEDING VOOR WONINGEN FASE 3 EN 4
- VAST AANSPEEKPUNT IN DE WIJK, ALTIJD BEREIKBAAR
- HULP EN ADVIES OP MAAT: WOONWENSEN-ONDERZOEK T.B.V. INVENTARISATIE INDIVIDUELE WENSEN

DUURZAME
WONINGEN

- UPGRADE VOOR DE WIJK
- MEER DIVERSITEIT WONINGTYPOLOGIE IN DE WIJK
- HERINRICHTING GERICHT OP VEILIGHEID
- MEER RUIMTE VOOR ECOLOGIE

We bouwen voor:

VERHOGEN
LEEFBAARHEID IN
DE WIJK

MOGELIJK MAKEN
WOONCARRIÈRE IN
DE WIJK

VERHOOGDE
WONINGDICHTHEID
IN DE WIJK

HOOG AANTAL
LEVENSLIJP-
BESTENDIGE
WONINGEN

WELWONEN

Welwonen voor de bewoners van de toekomst

NIEUWE EN DUURZAME HUIZEN

WARMTERUGWIN-SYSTEEM (NIEUWBOUW)

VEILIGHEID; HANG- EN SLUITWERK VOLGENS DE LAATSTE NORM

ENERGIEZUINIG EN OPTIMAAL GEÏSOLEERD

VLOERVERWARMING EN DUS GEEN RADIATOREN MEER IN DE HELE WONING

VERBETERDE AKOESTIEK IN EN TUSSEN DE WONINGEN

VOORZIEN VAN ZONNEPANELEN

OPEN KEUKEN: MEER VERBINDING

LAGERE MAANDELIJKSE (ENERGIE)KOSTEN

NIEUWE KEUKEN EN BADKAMER

VOORZIEN VAN EEN EXTRA TOILET OP EERSTE ETAGE (LAAGBOUW)

GASLOOS WONEN EN KOKEN (NIEUWBOUW)

OPENSLAANDE DEUREN NAAR BUITEN (LAAGBOUW)

Wijkontwerp met

- EXTRA PARKEERPLEKKEN
- VEEL AANDACHT VOOR ECOLOGIE
 - AANLEG VLINDER- EN BIJENTUIN
 - MOERASTUIN MET WADI
 - FRUITBOMEN EN KRUIDENTUIN
- 'WONEN ROND EEN HOF IN HET PARK'
- HOOGBOUW PASSEND BIJ LANDELIJKE OMGEVING (DIJK)
- ORGANISCHE VORMEN (RONDE HOEKEN)
- AANGEPAST N.A.V. WENSEN IN DE WIJK

Sociale betrokkenheid

RUIMTE VOOR (WIJK)ONTMOETINGEN

SOCIALE CONTROLE (VEILIGER)

SAMEN SPELEN, SAMENKOMEN

AUTOLUWE ZONES

In 2017 is het participatieproces gestart. Uit de stukken maak ik op dat de informatie naar en de dialoog met de bewoners in voldoende mate en - sterker nog - intensief heeft plaatsgevonden. De begeleiding door het ingehuurde professionele adviesbureau Van Nimwegen geeft aan dat Welwonen niet over één nacht ijs is gegaan. Bewoners konden individueel en collectief hun stem laten horen en de meesten hebben dat ook gedaan.

Passage uit onafhankelijke expertoordeel - maart 2023 - opgesteld door:
em. prof. mr. Friso de Zeeuw

Proces

2017

Participatie
Wijkwandeling 30-05-2017
Wijkwandeling 01-06-2017

Participatie
Terugkomavond 11-07-2017

Participatie
3 bewonersavonden om samen plannen te maken
Thema: wat is belangrijk voor de Bloemenbuurt?
januari, februari en maart 2018

Sloopbesluit

Participatie
Hoe ziet de Bloemenbuurt eruit?
Plantoetsen 2018, presentatie concept,
stedenbouwkundig plan, bloemenbuurt
10-04-2018

Informereren
nieuwsbrieven mei 2018 en april 2019

Participatie
Opstellen klankbordgroep nieuwbouw

Participatie
Vanwege Covid-19 zijn we 1-op-1 langsgedaan
bij bewoners voor een draagvlakmeting.

Informereren
Nieuwsbrief mei 2022

Participatie
1-op-1 woonwensenonderzoek
Voorjaar / zomer 2022

Informereren
Nieuwsbrieven mei 2022, september 2022,
februari 2023, maart 2023, april 2023

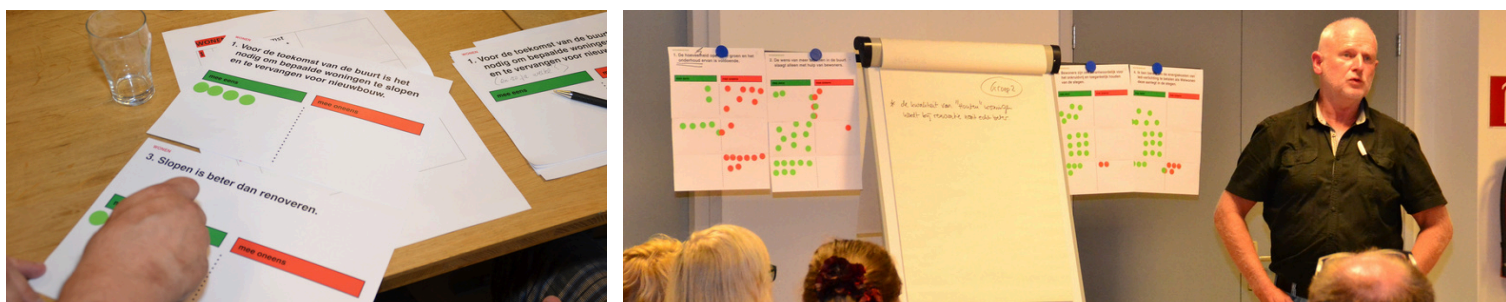
Bewonersavond
Gepland 25 mei 2023

College B&W

2023

Samen met bewoners een plan maken

Tijdens de terugkomavond op 11 juli 2017 werd aan bewoners van de Bloemenbuurt gevraagd om te stemmen op een aantal stellingen. Deze stellingen gingen over sloop, nieuwbouw, de indeling van de wijk en parkeren. Bewoners konden stemmen of ze het met een stelling eens of oneens waren. Ook konden ze per stelling aangeven dat ze twijfelden tussen eens of oneens.

Op de stelling: **'Slopen is beter dan renoveren'** werd door **100%** van de aanwezigen op **'eens'** gestemd. Met de stelling: **'Voor de toekomst van de buurt is het nodig om bepaalde woningen te slopen en te vervangen door nieuwbouw'**, was **91%** van de aanwezigen het **eens**. Deze uitkomsten laten zien dat de mensen die aanwezig waren toe zijn aan wijkverbetering door middel van het slopen van een deel van de wijk en toepassen van nieuwbouw in de wijk.

Op de stelling of **tweerichtingsverkeer beter is voor de hele Bloemenbuurt** reageerden 100% van de aanwezigen met **'oneens'**. Met de stelling om **1,5 meter van de voortuin in te leveren om het aantal parkeerplaatsen in de straat te vergroten** stemden 34% van de aanwezigen eens, 52% oneens en 13% twijfelden.

Voor de veiligheid in de wijk stelden we de vraag of mensen bereid waren voor de energiekosten van led-verlichting te betalen als Welwonen dit zou aanleggen in de stegen. 78% gaf aan dit te willen doen. Dit heeft onder andere geleid tot het aanleggen van de verlichting in de steeg aan de Begoniastraat (fase 1).

Uitkomsten wijkwandeling in 2017

Positief

Negatief

Opmerkingen tijdens wandelingen over de situatie in de wijk.

Sociaal:

- Mensen kennen elkaar
- Gehecht aan buurt
- Speelterrein Tulpenplein wordt veel gebruikt

Sociaal:

- Criminaliteit en vandalisme
- Parkeerplaats P. Smitstraat / Violenstraat is onveilig

Verkeer:

Verkeer:

- Minder veilig voor spelende kinderen
- Goudsbloemstraat doorrijroute naar stad
- Veiligheid fietsers ingang wijk Dreefzijde
- Parkeren bedrijfsbussen naast en voor steeguitgangen, handhaving
- Oprit / afrit tussen Asterstraat en dijk
- Er wordt hard gereden door de straten
- Parkeren is een probleem
- Verlichting stegen
- Vernieuwen straatnaambordjes en lichtmasten
- Parkeerplein tussen P.Smitstraat en Violenstraat sluiproute
- Kwaliteit van bestrating is slecht

Woonomgeving:

- Veel ruimte en groen

Woonomgeving:

- Onderhoud achterpaden
- Afwatering stegen is slecht
- Rioolcapaciteit van straten en stegen
- Wateroverlast stegen en tuinen
- Rioollucht bij hevige regen
- Grond in deel van de wijk vervuild
- (meer) Bloemen in de straat

Wonen:

- Wijk kenmerkt zich door laagbouw

Wonen:

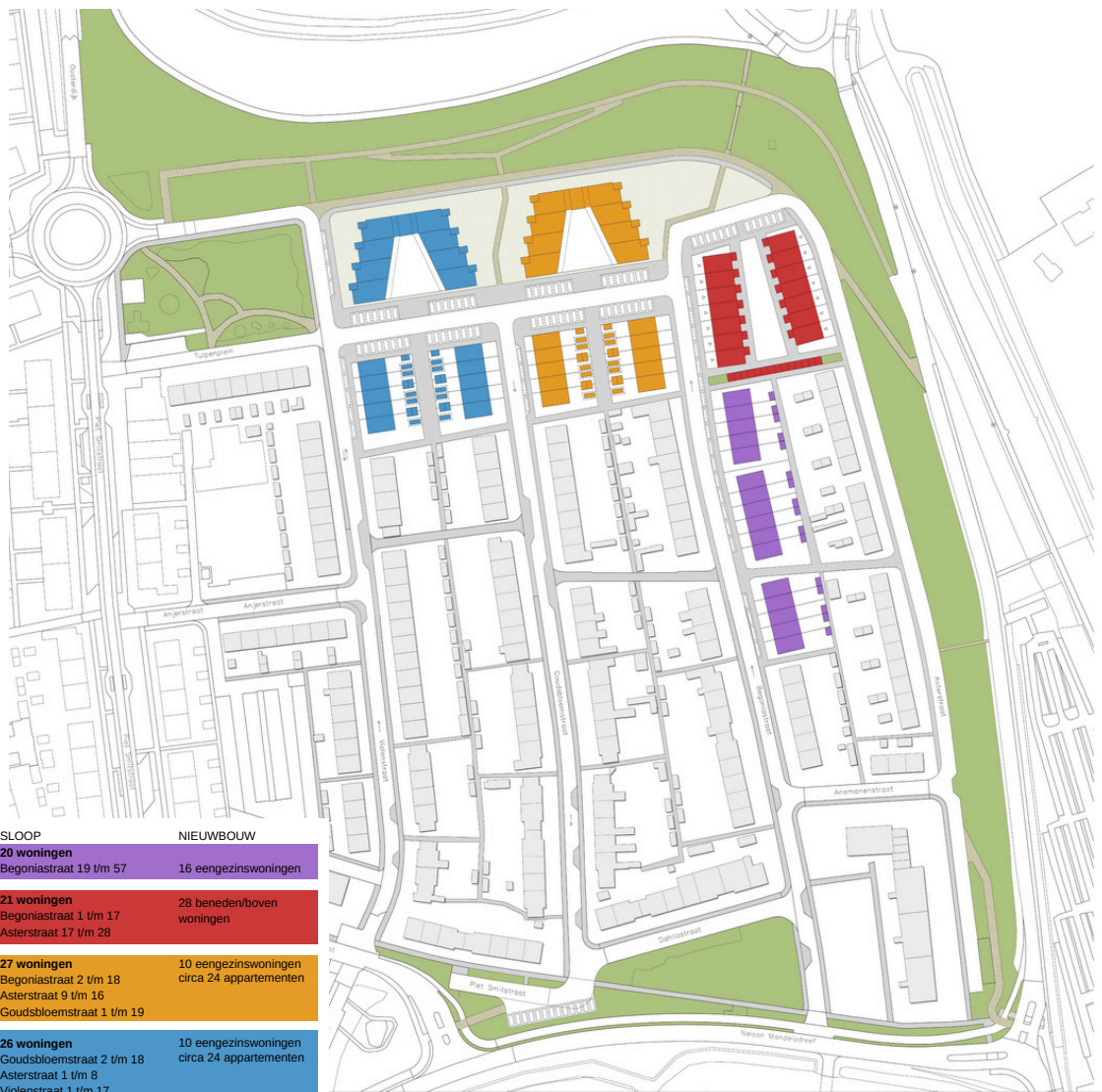
- Technische kwaliteit woning is niet goed
- Onderhoud tuinen laat vaak te wensen over
- Bergingen zijn erg vochtig
- Woningen zijn (erg) gehorig
- Woningen zijn energetisch niet goed
- Comfortniveau woningen is laag
- Watermeters nog in put in voortuin
- Ongedierte kruipt vanuit kruipruimte omhoog woning in
- Houten vloeren - doorbuigen
- Sommige daken zijn slecht

Stedenbouwkundig ontwerp aangepast op verzoek van bewoners in 2019

- Maart 2019
- Vernieuwd ontwerp met belangrijke planaanpassingen
- Aanpassing naar aanleiding van opmerkingen en overleg met de bewoners en gemeente.

Aanpassingen op verzoek van bewoners:

- Positie boven-benedenwoningen tussen Asterstraat en Begoniastraat ('hof')
- Positie van de nieuwe weg tussen Begoniastraat en Violenstraat
- De (hoofd)vorm van de appartementengebouwen
- Asterstraat niet als 'fietsstraat'
- Kop van de wijk autovrij
- Meer openbaar groen, maar geen open water

‘Deze woningen zijn gewoon op’

Dat de vernieuwing van de Bloemenbuurt in Enkhuizen vertraging oploopt, wordt niet door iedereen met gejuich ontvangen. Die indruk zou je bijna kunnen krijgen als je berichten in kranten en op sociale media volgt. Met het zicht op een betere woning willen veel wijkbewoners juist graag meewerken. Dat blijkt ook uit interviews van freelance journalist Marco van den Berg (*Trouw, Nederlands Dagblad*) met twee wijkbewoners. ‘Dit los je niet meer op. Gewoon slopen dus.’

Wie op een zonnige najaarsdag door de buurt wandelt, ziet verpaupering (omgevallen schuttingen, voortuinen vol troep) maar ook spelende kinderen en bewoners die hun tuintje nog prima hebben onderhouden. Het glas lijkt halfvol. Eenmaal binnen bij de mensen blijkt echter hoezeer de woningen ‘op’ zijn.

In veel huizen staat de schimmel op de muren, terwijl bewoners prima ventileren. De isolatie is gebrekkig, ondanks de dakrenovatie van een aantal jaren geleden. Extra vervelend in deze tijd van torenhoge energieprijzen. De houten vloeren beneden en boven, maar ook de poreuze tussenmuren (type: naoorlogse ‘vlugbouw’) maken dat de woningen nogal gehorig zijn. Overal zachtboard aan het plafond. De daken van de berging zijn rot en bij veel gevels valt het voegwerk inmiddels uit de muur. Om nog niet te spreken over de kleine afmeting van de kamers en de beperkte ruimte in de keukens waar je voor een gezin nauwelijks een grote koelkast in kwijt kunt.

"Dit los je niet meer op. Gewoon slopen dus."

Wijkvernieuwing lijkt een logische stap. Het plan van corporatie Welwonen is eenvoudig: 94 grondgebonden woningen plat, 112 woningen terug, waaronder een aantal appartementen. Toch zorgt die operatie voor enige onrust en dan vooral onder een- en tweepersoonshuishoudens. Zij kunnen na de sloop geen aanspraak meer maken op een eengezinswoning. Sommigen wonen nu best royaal, dankzij een flinke tuin. Zij leveren straks ruimte in en vinden dat onacceptabel. Maar dat betekent niet dat iedereen in de buurt tegen de sloop is. En ook niet dat iedereen de bewoners steunt die voorop gaan in het protest tegen de plannen.

Integendeel zelfs. Neem Raymond van der Veen (44). Hij woont al twaalf jaar met zijn vriendin aan de Goudsbloemstraat. De voormalige bouwvakker is volledig afgekeurd vanwege problemen met zijn aorta en had thuis meerdere aquaria voor de hobby. Maar die bakken moest hij wegdoen, omdat de houten vloer begon in te zakken. 'En gehorig; je hoort zelfs de buurvrouw de stekker van haar telefoon in de muur steken. Het zijn wandjes met veel lucht ertussen. Stelt niets voor. Hetzelfde geldt voor de vloeren; een paar dunne balkjes, meer niet. Dit huis is één groot kraakfestijn.'

Met z'n tweetjes

Met enige weerzin volgt Raymond het protest tegen de sloop. 'Ik snap wel dat sommige mensen balen, want zoveel ruimte om huis krijg je niet meer terug. Maar wat moeten we dan? Moeten zij dan in hun eentje of met z'n tweetjes in een eengezinswoning blijven zitten en al die gezinnen drie hoog achter in een appartementje? Dat kan toch ook niet?' Goed, corporatie Welwonen had 't misschien 'wat handiger' kunnen aanpakken. En dan drukt Raymond zich zachtjes uit. Dat niet iedereen automatisch een woning terugkrijgt in de wijk, heeft veel mensen op het verkeerde been gezet, weet Raymond. 'Maar deze woningen opknappen heeft écht geen zin en er moet gewoon iets nieuws komen. Dit los je niet meer op. Gewoon slopen dus.'

In de diepe achtertuin (17 meter!) laat hij de natte gevel zien. Het vocht trekt vanuit de grond omhoog. De boeiplank bij de dakgoot wijkt en staat al een paar centimeter van de gevel af. Overal zie je stukjes voeg liggen. 'Je hoort nu sommige bewoners zeggen: *laten we de huizen renoveren*. Maar dan moet je alles vernieuwen, dat slaat toch nergens op. Deze woningen zijn gewoon op.'

Op de bovenverdieping valt de verf van de muren door vochtproblemen. Ook de badkamer moet hij jaarlijks een sausbeurtje geven en de vloer bij de douche is kapot; daar zijn stukjes tegel als een mozaïekwerkje teruggeplaatst. *For the time being*. 'Ik vermoed dat Welwonen alleen nog calamiteiten aanpakt en ik geef hen geen ongelijk: je gaat geen moeite meer doen voor deze huizen. Maar ja, wij wonen er nog wel en door die protesten gaat dit veel te lang duren.'

Heeft Raymond een oplossing? 'Zoals het nu is, krijg je het niet terug. Da's duidelijk. En het heeft geen nut dat sommige mensen zich daaraan vast blijven klampen. Ja, ten koste van anderen. Want ik wil graag weg; liefst een woning buiten deze wijk, op de begane grond. Met een slaapkamer beneden, omdat ik door mijn ziekte steeds slechter ter been raak. Wij hebben geen kinderen en krijgen dus geen eengezinswoning terug. Dat vind ik geen probleem, want ik hoef niet zonnig een grote tuin. Maar deze ellende, deze slechte staat, wil ik echt niet meer.'

Spanning in de buurt

Even verderop woont 'Petra'. Zo heet ze niet echt, maar ze vindt het niet prettig om met naam en toenaam in dit verhaal te staan. Daarvoor is de spanning in de buurt teveel opgelopen, vertelt ze. 'Je wilt wel normaal met elkaar om blijven gaan en ik wil dus voorkomen dat anderen mij als een tegenstander zien.'

Petra woont zeven jaar in de wijk en is er als kind opgegroeid. Ze wil er graag blijven wonen en heeft zich ingeschreven voor een nieuw huis - een paar straten verderop. Okay, daar gaat ze maandelijks 150 euro meer huur betalen. En die tuin, ja, die wordt een stukkie kleiner. 'Maar daar krijgen we een hoop voor terug. We hebben nu zóveel schimmel in huis, tot aan de slaapkamers van de kinderen toe. Er is van alles aan gedaan door Welwonen, maar niets helpt. Ik ben in onze slaapkamer alweer aan een nieuw rolgordijn toe; de schimmel zit er dik bovenop. Het is gewoon smerig.'

"Geloof me, dit huis heeft echt zijn beste tijd gehad."

Als ze door de woonkamer loopt beginnen alle meubels mee te bewegen. Dat komt door die houten vloeren. Ook het boren in de muur is lastig, want alles is na zestig jaar zo poreus. 'Je moet het kleinste boortje gebruiken voor een gaatje, anders spatten de stukken er vanaf. Ik heb na lang zoeken een lamp gevonden die bijna niets weegt, anders blijft-ie niet aan het plafond hangen. Geloof me; dit huis heeft echt zijn langste tijd gehad.'

De buurt is niet meer zoals vroeger, vertelt Petra. 'Toen waren mensen vriendelijker, gemoedelijker en werd alles beter onderhouden. Nu rijdt er regelmatig politie door de straat en zijn er vechtpartijen. Ik vind het vooral voor de kinderen vervelend; op zo'n plek wil je ze eigenlijk niet laten opgroeien.'

Na grote wateroverlast in de achtertuin is er vrij recent een putje geplaatst. Dat heeft het vochtprobleem aan de achterkant enigszins verholpen. Toch keert de schimmel in huis elke keer terug. 'We maken het steeds schoon en zetten er dan weer spullen voor. Maar zo wil toch geen mens wonen?' Ook het sanitair is op. Ze laat het toilet zien. Op de vloer zwarte voegen van drie centimeter breed tussen de tegels. 'Je kan blijven poetsen, maar dit krijg je niet meer fris. Ik kijk ontzettend uit naar die nieuwe woning. Dus ja, slopen. Hoe eerder, hoe beter.'

Anita haar nieuwbouwwoning bevindt zich maar één straat verderop, maar is een wereld van verschil

Anita belandt elf jaar geleden als alleenstaande moeder in een urgentiewoning in de Bloemenbuurt. Met haar vier kinderen is ze dolblij dat ze een woning heeft. Dat Anita haar kinderen samen op twee kleine kamers slapen en dat haar eigen slaapkamer tegelijkertijd het washok is, neemt ze voor lief. Als ze hoort dat haar woning gesloopt wordt, kan ze haar geluk niet op. Anita haar gezin is namelijk niet alleen het huis uitgegroeid, maar het huis is ook gewoon op. Nu woont ze in een nieuwbouwwoning in de dezelfde buurt. Anita vertelt over het woongeluk dat zij nu met haar gezin ervaart.

Ik heb elf jaar met mijn kinderen in de Goudsbloemstraat gewoond. Destijds was het een urgentiewoning en eigenlijk een tijdelijke oplossing. Groot was het niet, maar ik was blij met mijn eigen plek. Ik haalde de inrichting overal en nergens vandaan en creëerde een huis voor mijn kinderen.

De 'tijdelijke oplossing' werd uiteindelijk ons huis van de afgelopen elf jaar. Ik kampte met gezondheidsproblemen, waardoor verhuizen geen optie was.

Toen ik van Welwonen hoorde dat mijn huis gesloopt zou worden, had ik daar totaal geen moeite mee. Sterker nog, ik was opgelucht. Het huis was namelijk echt op. Er was altijd tocht, schimmel en vocht in de woning. Bovendien was het zo gehorig dat het leek alsof iedereen boven stampte, terwijl ze gewoon liepen. De kinderen moesten altijd beneden spelen. Boven was geen optie, omdat je dan beneden gek werd van het geluid.

"Met mijn gespaarde geld én de verhuiskostenvergoeding heb ik er echt mijn eigen stekkie van kunnen maken."

Vanaf dag één voelde ik me thuis
Omdat we in een sloopwoning zaten kregen we een uitnodiging om in een nieuwbouwwoning in de Bloemenbuurt te komen kijken. Dat beviel ontzettend goed. Zowel mijn kinderen als ik waren heel enthousiast. Los van de lichamelijke uitdaging voor mij, is de verhuizing en het hele traject soepel verlopen. De communicatie met Welwonen was heel prettig.

Vanaf dag één voelde ik me thuis. Ik besepte me dat ik dat in het oude huis nooit zo ervaren heb. De voordelen van ons nieuwe huis? Die zijn niet op een hand te tellen! Ik voel me veilig, doordat je alles goed kan afsluiten. In het oude huis hadden we nog wel eens indringers achterom. Bovendien heb ik nooit meer koude voeten door de vloerverwarming. Niet alleen ik, maar ook mijn kinderen bloeien op door het wooncomfort. En dan vergeet ik nog de ruimtes. De keuken is open en geen klein hokje meer. Iedereen heeft een fijne eigen kamer en die extra privacy is voor tieners meer dan welkom. En ik slaap niet meer tussen het wasrek, die staat nu gewoon op zolder terwijl ik geniet van een eigen slaapkamer. Net als van het tweede toilet, er ontstaan geen wachtrijen meer.

"Iedereen heeft een fijne eigen kamer en die extra privacy is voor tieners meer dan welkom."

Een écht eigen stekkie

In deze woning kan ik er echt mijn eigen stekkie van maken. Het is een enorm fijn huis en we zijn er ontzettend blij mee. Met mijn gespaarde geld én de verhuiskostenvergoeding heb ik het dit keer naar mijn eigen smaak kunnen inrichten. Van een nieuwe eethoek tot een nieuwe bank. De kinderen mochten allemaal een eigen muurkleur kiezen voor hun kamers. Bovendien hebben we dit huis echt een beetje zelf uitgekozen. En dat is een fijn gevoel.

Het voelt gewoon goed als je door de straat loopt. Het is maar één straat verderop, maar een wereld van verschil.

Anita.

Gasloos en gemoedelijk: Eline en haar gezin genieten van hun nieuwbouwwoning in de Bloemenbuurt

Eline woont met haar vriend en twee kinderen in een eengezinswoning in de Tom Kranenburgstraat. Elf jaar lang zitten ze daar helemaal op hun plek. De kinderen worden groter en groeien letterlijk uit hun kamers. Tijd om te verhuizen! Toen Eline de nieuwbouwwoningen in de Bloemenbuurt zag, was ze gelijk enthousiast. Ze reageerde en had geluk. Inmiddels wonen ze één maand in hun nieuwe huis. Eline en haar gezin voelden zich gelijk thuis én zijn dolgelukkig op hun nieuwe plek. Ze neemt ons mee in haar zoektocht.

Ik ben opgegroeid in Enkuizen en woon hier al mijn hele leven. Ik zou nergens anders meer willen wonen. Gelukkig mijn vriend ook niet. Samen kregen we twee kinderen en genoten als gezin van onze eengezinswoning in de Tom Kranenburgstraat. Toen mijn zoontje 6 werd, groeide hij letterlijk uit zijn kamer van 4m². Dat was voor ons het teken om op zoek te gaan naar een nieuwe woning.

Voorzichtig begon ik aan de zoektocht naar een nieuwe woning. Ik keek met regelmaat online, totdat mijn oog op de nieuwbouwwoningen in de bloemenbuurt viel. De buurt, de ruimte en het feit dat het een nieuwbouwwoning was maakte mij gelijk enthousiast.

"Mijn kinderen genieten van de ruimte en ik ben blij dat we van het gas af zijn. Dat scheelt een hele gasrekening kan ik je vertellen!"

We werden uitgenodigd, maar stonden helaas niet op de eerste plek voor deze woning. Degene boven ons, besloot toch voor een andere woning te gaan. Wij konden ons geluk niet op, dit zou ons nieuwe huis worden!

Van kale woning naar een thuis

Een nieuwbouwwoning brengt zoveel voordelen met zich mee, maar wordt ook redelijk 'kaal' opgeleverd. De eerste nachtjes voelde het alsof we op vakantie waren. Binnen drie weken hebben we er ons thuis van gemaakt. Van mooie raambekleding tot een PVC vloer. De keuken, badkamer en toilet waren al helemaal netjes toen wij de sleutel kregen. Het voelde als een frisse start.

De blije gezichten van mijn kinderen zeiden genoeg. Ze waren dolgelukkig met beide een grote kamer. En ik ook, want nu ligt niet al hun speelgoed meer in de woonkamer. Zij genieten van de ruimte, ik ben blij dat we van het gas af zijn. Dat scheelt een hele gasrekening kan ik je vertellen! We koken nu op inductie en hebben een warmtepomp. Dat betekent geen radiatoren én stofnesten meer. Daar maak je mij blij mee.

"We hebben geen moment spijt gehad van de verhuizing, we zijn er alleen maar op vooruit gegaan!"

Beter een goede buur, dan een verre vriend

Inmiddels zijn bijna alle nieuwbouwwoningen bewoond. Het schept een band dat je allemaal tegelijkertijd verhuist. Twee huizen verderop woont een loodgieter, hij bood gelijk zijn hulp aan voor de wasmachine-aansluiting. Ook mijn kinderen zijn blij met alle nieuwe vriendjes en vriendinnetjes in de straat. Ik heb inmiddels heel wat burens ontmoet. Iedereen is aardig en de sfeer is gemoedelijk.

We hebben geen moment spijt gehad van de verhuizing, we zijn er alleen maar op vooruit gegaan! Alleen de tuin is iets kleiner, maar dat weegt niet op tegen het woonplezier en comfort dat we hier ervaren. We wonen er nu slechts één maand, maar het voelt al heel vertrouwd. Wij gaan hier voorlopig niet weg. Wij voelen ons hier meer dan thuis.

Eline.

Sylvia werd met open armen ontvangen in de Bloemenbuurt

Van een scheiding en wonen op een camping tot particuliere huur uit nood. Sylvia heeft een bewogen periode achter de rug als ze tegen de nieuwbouwwoningen in de Bloemenbuurt aanloopt. De timing is voor haar perfect, want ze kan de particuliere huur niet meer betalen. Sylvia reageert en krijgt de woning toegewezen. Samen met haar dochter en bonusdochter is ze nu dolgelukkig in haar nieuwbouwwoning. Naar eigen zeggen heeft ze nog nooit in zo'n leuke straat gewoond. Deze woning voelt echt als een nieuwe start. Sylvia vertelt over haar zoektocht.

Ik moest op zoek naar een andere woning. Ik kon de huur van mijn particuliere huurwoning in Hoogkarspel niet meer betalen. Samen met mijn dochter én een vriendin van haar die wegens omstandigheden ook bij mij woont. Dat is mijn bonusdochter zeg ik altijd. Toen ik online de nieuwbouwwoningen in de Bloemenbuurt voorbij zag komen was ik gelijk enthousiast.

Ik ben meteen naar de buurt gereden en heb even naar binnen gegluurd bij de woningen. Daar werd ik nóg enthousiaster van. Helemaal onbekend met de buurt was ik niet. Als 18-jarige was ik regelmatig in de Bloemenbuurt te vinden bij vriendinnen. Toen vond ik de buurt stiekem al leuk, iedereen was altijd lekker zichzelf.

" De eengezinswoning voelt echt als mijn 'villa'."

Met open armen ontvangen
Zowel ik als de meiden hebben er echt onze eigen plek van gemaakt. Zij kozen beiden een eigen muurkleur uit voor hun kamer en ik een gezellig behang voor op mijn slaapkamer. Ik ben vooral ook trots op mijn dochters dat ze zich zo snel hebben aangepast. Ze zijn in het begin wel een paar keer verdwaald in de nieuwe stad, maar nu genieten ze beiden van het gezellige Enkhuizen.

Ik geniet trouwens ook volop van mijn nieuwe woonplaats. Ik ben door de buurt met open armen ontvangen. Drie dagen nadat ik de sleutel kreeg werd ik al door de overbuurvrouw uitgenodigd voor een borrel. Sindsdien staan we regelmatig bij elkaar op de stoep. Net als bij mijn buurvrouw naast me. We kunnen het goed met elkaar vinden. We staan allemaal voor elkaar klaar. Ik heb me nog nooit zo thuis gevoeld in een buurt!

"We staan allemaal voor elkaar klaar. Ik heb me nog nooit zo thuis gevoeld in een buurt!"

Niet meer met fleecetruien op de bank

Ik ben dolgelukkig in mijn eigen 'villa'. Echt complimenten aan Welwonen voor de mooie woningen die ze hebben neergezet. Inclusief een schutting, dat vind ik een mooie bonus. Het grootste voordeel van de nieuwbouwwoning? Met de vloerverwarming en warmtepomp is het zo behaaglijk, dat ben ik niet gewend. Het is altijd comfortabel binnen, we hoeven niet meer met dikke fleecetruien op de bank te zitten. Daarnaast betaal ik maar 25 euro per maand aan elektra en is de hele woning gasloos.

Zelf ben ik heel netjes en schoon. Ik was dan ook dolblij dat het huis echt helemaal nieuw is. Daardoor voelde het echt als een nieuwe start en mijn eigen thuis. Kortom, ik ben heel blij. Wij gaan hier voorlopig niet weg!

Sylvia.

Van een eengezinswoning naar een appartement zonder spijt

Bouke de Vries woont 15 jaar met veel plezier in een eengezinswoning in de Asterstraat. Totdat hij te horen krijgt dat zijn woning in 2023 op de planning staat voor de sloop. Geen leuk nieuws voor Bouke, want hij raakt zijn thuis kwijt. Met zijn stadsvernieuwingsurgentie (99 inschrijfjaren) lukt het hem om vroegtijdig een woning te vinden die aan zijn wensen voldoet. Inmiddels is hij dolgelukkig in zijn appartement. Bouke vertelt hoe hij de overgang van een eengezinswoning naar zijn flat heeft ervaren.

Sinds 2006 woonde ik op de Asterstraat in een mooie eengezinswoning. Ik genoot van het vrije uitzicht over de dijk en mijn zonovergoten tuin. In het begin woonde ik daar samen met mijn zoon, totdat hij ging samenwonen. Niet alleen het huis maakte dat ik daar graag woonde, ook de goede band met mijn burens. Ik zag mezelf daar blijven tot het einde.

Niet tot het laatste moment gewacht

Op een gegeven moment hoorde ik dat de Asterstraat in 2023 gesloopt zou worden. In eerste instantie schrok ik, want ik woonde daar zo fijn. Ik heb gelijk contact gezocht met Welwonen. Vanaf moment één had ik fijn contact met Jacqueline en Simone van Welwonen. Zij gaven mij het advies niet tot het laatste moment te wachten met verhuizen. Dat advies nam ik ter harte en samen zijn we gaan zoeken.

De dames hebben echt naar mijn wensen geluisterd. Wat voor mij belangrijk was in een nieuwe woning? Ik wilde dolgraag in Enkhuizen blijven wonen en het liefst zo dicht mogelijk bij mijn oude woning in de buurt. Zo gezegd, zo gedaan. We vonden een appartement op maar 200 meter afstand van mijn oude woning. Terugkeren naar het nieuwbouwproject was voor mij geen optie, dan zou ik tijdens de bouw tijdelijk ergens anders moeten wonen.

Met een aquarium van ruim 250 liter zeewater met bijzondere vissen zag ik dit niet zitten. Eén keer verhuizen was voor mij genoeg.

Snel een nieuwe woning

Ik had heel snel een nieuwe woning. Het blijkt dat als je uit een sloopwoning komt, je 99 zoekjaren krijgt. Hierdoor stond ik bovenaan de lijst. Ik zag een appartement voorbij komen dat ik mooi vond, reageerde erop en het was van mij! Wel spannend, want ik had nog nooit eerder in een appartement gewoond. Achteraf ben ik blij dat ik kleiner ben gaan wonen nu ik alleen ben. Ik werd met open armen ontvangen door mijn nieuwe burens.

Het hele proces heb ik als heel positief ervaren. Ik kon Jacqueline en Simone altijd bereiken als er iets was. Ik hoop dat iedereen die in deze situatie terecht komt in aanraking komt met deze dames. Naast de zoekjaren kreeg ik ook een verhuisvergoeding. Hier heb ik werkelijk mijn hele appartement opnieuw van ingericht. Laatst heb ik Jacqueline en Simone uitgenodigd voor een kop koffie met gebak. Vol trots heb ik mijn nieuwe thuis laten zien!

"Ik ben gelukkig in mijn flat en zou achteraf dezelfde keuze maken."

Het grootste voordeel

Hoewel ik erg moest wennen aan het idee dat ik een flat zou gaan wonen, zie ik nu alleen nog maar de voordelen. Mijn vorige woning was een stuk groter, maar ook slecht geïsoleerd. Ik betaalde me suf aan gas en elektra. Toen ik in deze flat kwam wonen kreeg ik een schatting van de gas en elektra kosten. Ik geloofde mijn ogen niet. Ik betaal nu €100 minder dan in mijn oude woning. Sinds ik hier woon heb ik nog geen één dag de verwarming aan gehad. Mijn appartement wordt mede verwarmd door de woningen onder en naast mij. Van de stijgende gasprijzen heb ik daarom geen last. Mijn huidige woning is een stuk duurzamer. Zo kook ik nu ook op inductie. Elke maand sta ik weer versteld van de lage kosten.

Ik ben gelukkig in mijn flat en zou achteraf dezelfde keuze maken. Dit is nu mijn nieuwe thuis!

Bouke.

